

POËZIE

Vermits onze vaste poëzie medewerker het dezer dagen veel te druk heeft met het in goede banen leiden van de stakingspiketten, heb ik zelf een gedichtje gezocht in afwachting van ons aller Thelonious Nonk.

Mijn keuze is gevallen op een gedicht van Johnny Van Doorn met als titel:

De Gewonde gebruiker.

*Met vier personen in het
Souterrain van de
Zwaargewonde gebruiker,
(Kokend water over zijn
Linkerbeen):
Zodanig beneveld
Dat wij allen de
Buitenlucht niet
Meer zien,
- Elk half uur strompelt
Iemand kotsend naar
Het toilet &
Bekijkt bij terugkomst
Met argusogen het
Beeld van Totale
Malaise,
Ondersteund door 4
Afgespeelde LongPlays
Van de verfoeilijke
Jazzmusici Coltrane &
Monk (mijn rancunes tegen
Jazzmuziek ontstonden m.i.
Op deze plaats):
Bezoekers komen
Af- en aan &
Slurpen een vreemde
Nachtmerrie op (diep weg-
Gedoken onder een
Slaapzak & mijn grote
Teen schiet als een
Ratelslang in het
Schaamdeel van een
Toevallig passerende
Chick),-
Op een van mijn speurtochten
Door de tientallen kamertjes
Van dit voormalig superborddeel
Beland ik in het 2persoonsbed
Van de hoofdverhuurder
De wulpse hofkleermaker F.,
& tijdens een gestroomlijnde
Seks met zijn hazewindhond Fifi
Word ik door hem betrap (de
Salon is tot een onoverzicht-
Lijke ruimte uitgegroeid &
Onder bedreiging van mijn
Dubbelloops waterpistool
Hou ik deze schuimbek-
Kende woesteling in
Bedwang &
Verdwijn in het
Holst van de nacht)*

OUD VINYL

Benny Golson & The Philadelphia All Stars

Benny Golson:	Tenor sax
Lee Morgan:	Trompet
Ray Bryant:	Piano
Percy Heath:	Bas
Philly Joe Jones:	Drums

Deze LP is wederom een voorbeeld van wat er met samenspel in de muziek bedoeld wordt. Benny Golson en Lee Morgan op trompet toveren op deze plaat een sfeertje waar je niet genoeg van kan krijgen. Benny Golson die zichzelf buiten componist en arrangeur "ook" muzikant noemt- hoe bescheiden kan je zijn- levert op deze plaat met 'Blues On My Mind', 'Stablemates' enkele juweeltjes af.

'Stablemates' is per ongeluk ontstaan zegt hij, maar het nummer is ondertussen in elk jazzboek ter aarde terug te vinden. Golson schreef het tijdens een pauze toen hij nog in de band van Earl Bostic speelde. Hij wilde namelijk niet van het podium komen omdat er iemand in het publiek zat die hij niet wilde ontmoeten. Dus begon hij maar wat deuntjes op zijn tenor te spelen en 'Stablemates' was geboren.

Over zijn inspiratiebronnen zegt Golson:

"Truthfully I have no main inspiration. My inspiration comes from all those who are creative and who can capture a bit of beauty on paper with the aid of notes, and from the beauty itself in the world that surrounds us. It is always there but we don't always see it."

Klinkt allemaal vrij eenvoudig en aannemelijk, maar zo gemakkelijk gaat het niet om een mooi nummer op papier te zetten, talent om de indrukken uit je omgeving in noten om te zetten is zeker vereist.

Ik weet niet of dit exemplaar op CD te vinden is, of te downloaden valt, voor mij hoeft dit absoluut niet, alleen al de hoes roept nostalgie op, dit is fifties op en top. Kopen die hap.

ALTIJD PRIJS METOUD VINYL.

Het is jullie misschien opgevallen dat in de laatste jazzetten bij de plaatbespreking telkens de icoontjes van de vorige platen staan. Dit heeft een bedoeling.

Alle platen die ik bespreek, en dat zullen er tien in totaal zijn, hebben enkele dingen met elkaar gemeen. Er loopt min of meer een rode draad door alle besprekingen.

Wie me na de tiende bespreking kan vertellen wat het verband tussen alle LP's is krijgt van onze voorzitter een gesigneerd T-shirt van twintig jaar Sjrur Live. Voor de duidelijkheid: het T-shirt is niet getekend door de voorzitter of eender wie van Sjrur Live, maar door alle muzikanten die hebben opgetreden tijdens ons fantastische jubileumweekend.

rm.

JOHAN & MARTINE BETTINA

VAN CLEEF

ROUW CENTRA

Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

AGENDA

Café Sjrur Live Maaseik

Zat. 10 jan. 2015
Christoph Irmiger PILGRIM

Zat. 21 feb. 2015
Rolf Delfos goes electric (quartet)

zon. 15 maart 2015
Arthur Tuznier Trio (Laureaat Jazz Hoeilaart).

zat. 11 apr. 2015
Jules Deelder

zat 16 mei 2015
Alter Tape

www.sjrur.be

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

De Jazzette verschijnt 6 keer per jaar.
Redactieadres: Torenstraat 3, 3680 Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrur@skynet.be

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: Paul Brouwers

Jaargang 16/nr. 5 - 2014

Torenstraat 3 B- 3680 MAASEIK

BELGIË
BELGIQUE

PB

3680 MAASEIK
12/3211

JAZZETTE

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.
P004554
Torenstraat 3,
B-3680 Maaseik.
Jaargang 16
nr. 5 - 2014
VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik

VOORWOORD

Langzaam begeven wij ons naar het einde van het jaar 2014. Wij maken ons op voor Kerstmis en Nieuwjaar. In een Nederlands hotel las ik vorige week nog de quote: "Christmas isn't a season. It's a feeling." Ik vind deze quote juist, meer nog: Kerstmis is voor mij een ritueel dat ik nodig heb, dat mij rust brengt in het hoofd. Kerstmis

lenigt bij mij de nood om eens even stil te staan, na te denken over wat geweest is. Ik voel me op zulke momenten ook meer verbonden met mijn familie, mijn vrienden en kennissen en ik put uit dit soort van rituelen nieuwe kracht en energie. En nu ik erover nadenk heb ik altijd al geprobeerd mijn voordeel te halen uit rituelen. Vroeger, toen de kinderen nog klein waren, hadden wij, in tegenstelling tot velen van onze vrienden, geen problemen de kinderen op tijd in bed te krijgen. Voor het slapen gaan werd er nog een fles warme melk gegeven en na het gebruikelijke boertje, volgde er een rondje langs die plaatsen waar de kinderen overdag niet aan mochten komen, zoals de sleutels van de kasten, de planten, de stopcontacten, de lampadair en dit alles in de richting van het bed. Zelden werd er geprotesteerd en ik wijt dit aan het ritueeltje, dat iedere avond op dezelfde manier herhaald werd. Het maakte de kinderen rustig.

Wat heeft dit nu met Jazz te maken, hoor ik u al vragen. Geen (kerst)bal, kan ik u vertellen, ware het niet dat ook wij proberen u iedere maand op de derde zaterdag een live concert aan te bieden. Zie voor informatie daarvoor op de achterflap van deze Jazzette of raadpleeg gewoon onze website. Verder hebben wij iedere derde donderdag van de maand een geweldige radio uitzending op Radio LRM en dit tussen 22.00 - 23.00 uur. En als u met deze ritueeltjes nog niet tot rust kunt komen, dan komen wij, de leden van Sjuur Live, wel een keer bij u thuis om u een warme fles melk te geven, u op de schouder te nemen en het klopje op uw achterwerk te geven voor het gebruikelijke boertje en u een keertje te laten frunniken aan de stopcontacten.

De voorzitter dankt iedereen die mee geholpen heeft aan het welslagen van het afgelopen jaar, wenst iedereen prachtige feestdagen toe in deze feestmaand en hoopt jullie allen terug te mogen zien tijdens een van onze activiteiten in het jaar 2015.

In onze club zou ik graag gezondheid het thema willen maken van 2015.

Willy Borkelmans

THE BACKYARD GIANTS

Live in De Sjuur - 29 november 2014

Als Sjuur Live van een Maaseiker band de aanvraag krijgt om in onze tempel te mogen optreden, al dan niet onder de noemer van onze vzw, dan gaan we hier meestal op in. Al dan niet onder de noemer van Sjuur Live wil voor ons zeggen, wordt er jazz gespeeld of niet? In geval van The Backyard Giants was dit niet het geval, maar muziekminnend als we zijn hebben we deze gloednieuwe Maaseiker formatie toch de kans gegeven om een try-out te houden in De Sjuur. Ralf Demand en Tom Corstjens, oude bekenden van me uit de tijd toen ik de Sjuur nog uitbaatte, beide docent aan de Muziekacademie van Maaseik, wilden aan hun fans, familie en vrienden eens laten horen wat ze de afgelopen maanden in de repetitiekelder hadden uitgespookt. Hadden ze ook wel echt gerepeteerd, of enkel de koelkast bestormd en over muziek gepraat?

Waar ik in het begin, toen de afspraken gemaakt werden, dacht dat enkel Tom en Ralf op het podium zouden staan, stond er toch een volwaardig kwartet op het podium. De namen van de bassist en de drummer zijn helaas aan me voorbij gegaan, ik weet alleen dat de drummer vroeger al met Ralf speelde in de popformatie Grimalkin.

Bij het inspelen of repeteren op voorhand wees de decibelmeter al meer dan honderd decibel aan, dit belofde. Maar als straks het publiek in de zaal staat zal dit wel beter gaan, dachten we. Tijdens het concert was het geluid inderdaad ook beter te verdragen, maar de decibels bleven gestaag boven de honderd. Jammer dat er niet via onze geluidsinstallatie werd gespeeld anders hadden we hier al iets aan kunnen doen. Het concert op zich vond ik driedelig. Om te beginnen, de keuze van de nummers. Eigen nummers en teksten zoals ik begrepen had. Hier kan ik alleen maar positief over zijn, mooie melodieën, goede teksten (in zoverre deze te verstaan waren). Dit kon eigenlijk niet anders gezien de achtergrond van de heren. Wat ik er leuk aan vond was dat ze zich niet vastpinden op een enkele stijl, de hele popgeschiedenis zat verweven in de acht nummers die ze hebben laten horen. Proficiat.

Het tweede luik van het concert was voor mij het instrumentale gedeelte. Ook hier was ik zeer over te spreken. Ralf en Tom zijn tenslotte beroepsmuzikanten. De samenwerking tussen leadgitaar (Ralf) en slaggitaar (Tom) kwam voor mij zeer mooi uit de verf. Maar nu moet ik terugkomen op het geluid tijdens de inspeeltijd, de drummer speelde voor mijn gevoel ook tijdens het concert veel te hard. Als ik dan de uitleg krijg dat daarom de andere bandleden ook in volume moeten stijgen daar krijg ik dan een rot gevoel bij. Ik weet dat je als drummer in De Sjuur extra je best moet doen om stil te spelen, probeer het dan tenminste. ...De melodische intermezzo's van de slagwerker gaven wel wat meer rust aan het geheel. De bassist, een man uit Oost-Vlaanderen deed wat hij moest doen en hij deed dat goed.

Het derde gedeelte, het vocale, heeft voor mij het hele concert naar de knoppen geholpen. Zolang de leadvocal het voor het zeggen had was er niet veel aan de hand, maar vanaf het moment dat er in akkoord gezongen werd ging het volledig mis, VALS. En het werd er, naarmate het concert vorderde, niet

beter op. Ik vraag me af of Ralf en Tom zich niet bewust zijn van het feit dat ze geen geweldige zangers zijn. Als je dan toch vocale muziek wil brengen huur dan een zanger of zangeres in. Ik vond het zo jammer dat hun bisnummer, voor mij een CSNY-nummer, helemaal de mist in ging door het feit dat ze als kwartet niet sterk genoeg zijn in het vocale. Ralf en Tom moeten dat doen waar ze goed in zijn, gitaar spelen. Misschien een idee om enkel instrumentale muziek te brengen. Of terug de repetitiekelder in en beginnen oefenen, desnoods met Guido Beckers. The Backyard Giants, goeie band, blijven oefenen en optreden, en, maar wie ben ik, nadenken over wat jullie echt willen.

rm.

NASLAGWERKJE

In de loop der jaren heb ik heel wat muziekkennis opgedaan aan de hand van urenlange discussies met mijn schoonbroertje Theo als het op klassieke muziek aankwam. Oor's popencyclopedie heeft me vooruit geholpen in de popmuziek - we zijn trouwens door journalist Marcel Haerkens van Muziekblad Oor met

All Weather Music in 2003 uitgeroepen tot concert van het jaar - uren heb ik deze boeken vanbuiten geblokt. Toen ik vijftig werd heb ik van de zaterdagavondklanten een lijvig werk van zeker 10 kg over jazz gekregen: ook dit kan ik vanbuiten opzeggen zonder aarzelen. Alle biografieën die ik de laatste maanden gelezen heb deden me weer naar andere muziek zoeken, zelfs van Neil Young, die ik nog een grotere zaag vind dan Alice Nahon, bijgenaamd 'de eeuwig zingende zaag van Vlaanderen'. Maar goed, je steekt er altijd wel wat van op, vooral, en dat gaat mijn goede langharige vriend Ludo uit het verre Elen, hij die me een witte wijn jeannot noemt niet graag horen, dat Neil Young een ouwe lul is die nog met treintjes speelt en de mensen poen afhandig wil maken door weer een nieuw soort muzikspeler op de markt te brengen, de pono genaamd, alleen de naam al. ... Je kan alleen LP's downloaden via een site en ze kosten natuurlijk poen, tussen de vijftien en de twintig euro. Allemaal goed en wel, ware het niet dat alle forums volstaan met kritiek op dit nieuwe speelgoedje, achter-

haalde boel, maar Young wil nog maar eens langs de kassa passeren. Maar hier wil ik het eigenlijk niet over hebben. Toen ik enkele maanden geleden in het ziekenhuis lag heb ik van "The President's Wife" een fenomenaal boek gekregen. Fenomenaal interessant en fenomenaal vergiftigd voor mensen zoals ik. Het is een bijbel van om en bij de duizend bladzijden met als titel "1001 albums die je gehoord moet hebben". En net daar gaat het voor mij helemaal fout. Ik moet niks gehoord hebben, ik MOET die albums ook bezitten. Wat heb ik eraan om platen te lenen of van het internet af te halen, te beluisteren en dan weg ermee? Neen, die dingen moeten dan in mijn rek belanden. Het eerste wat ik gedaan heb was met een potlood alle platen met nummer aanduiden die ik al in mijn bezit heb. Dan lijstjes maken per decade. Jaren zeventig geen probleem zou ik zeggen, het moest er nog aan mankeren! Maar de jaren vijftig en zestig zijn al beduidend minder aanwezig in de rek, gezweven van de tachtiger, negentiger en jaren tweeduizend: de tijd is precies gestopt na 1989. Heb ik toen alleen maar jazz gekocht of wat is dat hier? In feite wel denk ik, en terecht, ik heb niet voor niks meer dan twintig jaar een jazzcafé uitgbaat.

Het wordt een werk van jaren, maar geloof me, wie binnen vijf jaar in mijn platenkast komt snuffelen zal de bijbel grotendeels terugvinden in de vorm van elpee of ceedee. Regelmatig zullen jullie een van de verworven elpees terugvinden in het rubriekje "Oud Vinyl" in onze jazzette. En nog beter, elke derde donderdag van de maand tussen tien en elf 's avonds zullen Wil en ik een plaat bespreken tijdens ons radioprogramma "Something Else" op radio LRM. En dit doe ik allemaal om jullie te plezieren. Wie durft er nu nog zeggen dat ik "einen dweiersnak" ben? 'Veel te goed voor deze wereld' lijkt me een betere benaming!

rm.

